

Online 1

Herečka Sabina Muchová o Soumraku nad krajinou: Vyvolá úsměv, který trošku mrazí

[Odkaz na zdroj](#), [Automatický překlad](#), [zobrazit sken](#)

Online, Datum publikace: 16.04.2025 13:09:54, Datum importu: 16.04.2025 15:28:26, Zdroj: ostravan.cz, Autor: Jakub Plaskura, Rubrika: Divadlo, Periodicita: Denně, Vydavatel: Aleš Honus, Provozovatel: Aleš Honus, Země: CZ, AVE: 1 500 Kč, GRP: 0,03, OTS: 2 752, RU/den: 2 752, RU/měsíc: 36 536

Vyhovuje vám komorní scéna **NDM**, tedy Divadlo 12? A je to ideální prostor pro inscenaci Soumrak nad krajinou?

Jo, vyhovuje. A co se týče prostoru pro Soumrak na krajinou, to nevím. Dokážu si představit tuto inscenaci klidně i na velkém jevišti, ale to je v kompetenci režiséra a dramaturga, jak to vidí. Já jako herečka vidím Soumrak na obou scénách.

Jak se potýkáte s tímto kusem? Na mě jste vždycky působila jako herečka, která se docela vyžívá v takových černých a peprnějších komediích, kde není nouze o drsný a možná až nekorektní humor.

Baví mě to. Je to možná hloupé říct, ale je to tak. Mám ráda věci, do kterých se dá takzvaně šlápnout. Vždycky se to lépe hraje.

A proč by to bylo hloupé říkat?

Myslím to v tom smyslu, že s Vojtou Johaníkem, který mi hraje bratra, jsme takoví skrytí náckové. Umím si tedy představit, že to někteří lidé nevezmou. Mně to téma ale nepříjemně vyloženě nepřipadá. Hitler existoval, tak to bylo, nemůžeme dělat, že ne. Ani mě to moc netrápí, jestli na to někdo bude reagovat negativně, ale věřím, že se drtivá většina bude dobře bavit.

Ze zkoušky inscenace Soumrak nad krajinou. (Foto: Martin Kusyn)

Inscenace se točí kolem toho, že dva sourozenci najdou na půdě po tatínkovi obraz, který maloval Hitler, že ano?

Je to tak. Nejdřív se řeší, že je to od Hillera, což byl taky malíř, ale křestním jménem Heinrich, jenže na tom obraze je jako zkratka křestního jména jen A, takže nám dojde, že je to Hitler. Jenže manželka bratra je Židovka, takže ta to začne velice řešit z morálního hlediska, jakože přece nemůžeme prodat Hitlerův obraz. Celé to potom bude docela zamotané.

Rozumím, tak ona politická a majetková témata dokážou rodinu pěkně rozeštvat, že?

No právě! Je to přesně takhle, takže takové ze života.

Umíte si představit, že byste doma na půdě našla obraz po Hitlerovi? A co s ním?

Dokážu si to představit. Určitě by to pro mě bylo na jednu stranu fascinující. Rozbušilo by se mi srdce a asi bych ho prodala. V té inscenaci se hodně řeší morální kredit člověka, který by neměl umožnit vydělávat na něčem, co vytvořil Hitler, když má na svědomí tolik lidských životů, ale právě proto, co byl Hitler za člověka, tak je třeba se toho zbavit, prodat to a nazdar. I když je to složité. Hlavně v dnešní době, kdy se člověk až bojí cokoli říct, protože je všechno tak moc okleštěné. Všichni jen řeší, ať se neublíží tomu a tamtomu nějakým názorem.

Ze zkoušky inscenace Soumrak nad krajinou. (Foto: Martin Kusyn)

Marius von Mayenburg patří mezi současné německé dramatiky. Máte moderní tvůrce raději než něco z pera antických dramatiků?

Nad tím takhle vůbec nepřemýšlím. Vždy je pro mě důležitější, kdo danou věc režíruje a jaká parta lidí se při inscenaci sejde. Že bych vyloženě řešila text, to asi ne. Dívám se na to spíš herecky a pudově. Snažím se držet si odstup, aby se mi pod kůži nedostaly některé věci. Při dnešním přístupu, kdy všichni všechno řeší, to tak prostě mám. A já se ani nechci nějak s postavami ztotožňovat, protože tam nejsem sama za sebe.

Jak jste si tedy potykala se svou postavou jménem Nikola?

Ona je zvláštní, taková nešťastná. Připadá mi dost frustrovaná a zároveň je výbušná, protože touží po lásce, ale přitom tu lásku neumí dávat.

Už jste trochu nakousla, že je pro vás důležitá parta. V inscenaci se setkává řada herců, kteří jsou nebo byli spjatí s jinými scénami v našem regionu. Jaké to je? Přece jen jste byla roky v opavském divadle, kde ten tým byl dlouho pohromadě.

Je pro mě nesmírně osvěžující, že můžu být v úplně jiném kolektivu. Všichni jsou skvělí a pracovití. Vidím v tom jen výhody. V Opavě ještě jako host dohrávám poslední inscenaci, takže taková ta pupeční šňůra se Slezským divadlem je pryč.

Docela jste mi nahrála. Jak se díváte na to, že se divadlo mnohdy snaží ukázat divákům nějaký morální obraz společnosti?

Upřímně? Já takové to moralizování moc nemám ráda. Divák není hloupý, ať si z každé inscenace vezme, co chce. A

komediích, kde není nouze o drsný a možná až nekorektní humor.

Baví mě to. Je to možná hloupé říct, ale je to tak. Mám ráda věci, do kterých se dá takzvaně šlápnout. Vždycky se to lépe hraje.

A proč by to bylo hloupé říkat?

Myslím to v tom smyslu, že s Vojtou Johaníkem, který mi hraje bratra, jsme takoví skrytí náckové. Umím si tedy představit, že to někteří lidé nevezmou. Mně to téma ale nepřijemně vyložene nepřipadá. Hitler existoval, tak to bylo, nemůžeme dělat, že ne. Ani mě to moc netrápí, jestli na to někdo bude reagovat negativně, ale věřím, že se drtivá většina bude dobře bavit.

Ze zkoušky inscenace Soumrak nad krajinou. (Foto: Marlin Kusyn)

Inscenace se točí kolem toho, že dva sourozenci najdou na půdě po tatínkovi obraz, který maloval Hitler, že ano?

Je to tak. Nejdřív se řeší, že je to od Hillera, což byl taky malíř, ale křesťním jménem Heinrich, jenže na tom obraze je jako zkratka křesťního jména jen A, takže nám dojde, že je to Hitler. Jenže manželka bratra je Židovka, takže ta to začne velice řešit z morálního hlediska, jakože přece nemůžeme prodat Hitlerův obraz. Celé to potom bude docela zamotané.

Rozumím, tak ona politická a majetková témata dokážou rodinu pěkně rozeštvát, že?

No právě! Je to přesně takhle, takže takové ze života.

Umíte si představit, že byste doma na půdě našla obraz po Hitlerovi? A co s ním?

Dokážu si to představit. Určitě by to pro mě bylo na jednu stranu fascinující. Rozbušilo by se mi srdce a asi bych ho prodala. V té inscenaci se hodně řeší morální kredit člověka, který by neměl umožnit vydělávat na něčem, co vytvořil Hitler, když má na svědomí tolik lidských životů, ale právě proto, co byl Hitler za člověka, tak je třeba se toho zbavit, prodat to a nazdar. I když je to složitě. Hlavně v dnešní době, kdy se člověk až bojí cokoliv říct, protože je všechno tak moc okleštěné. Všichni jen řeší, ať se neublíží tomu a tamtomu nějakým názorem.

Ze zkoušky inscenace Soumrak nad krajinou. (Foto: Marlin Kusyn)

Marius von Mayenburg patří mezi současné německé dramatiky. Máte

POSLOUCHEJTE RÁDIO OSTRAVAN

15:00 – 16:00

POP STARS

KRYŠTOF

Srdcebeat

Více na: radioostravan.cz

KALENDÁŘ KULTURNÍCH AKCÍ

HUDBA

Dnes Čtvrtek Sobota Neděle Úterý

RockOpera - Ragnarock Vikingové	19:00
Gong	
16.04.2025	
Jazz Jam Session, vol. 54	19:30
Dok	
16.04.2025	

DIVADLO

Dnes Čtvrtek Pátek Pondělí Úterý

Lionel Barts - Oliver!	18:30
Divadlo Jiřího Myrona	
16.04.2025	

OSTATNÍ

Dnes Pátek Čtvrtek Sobota Úterý

Lexa v Luně - Ostrava mých předků	17:30
Kino Luna	
16.04.2025	

Kalendář akcí poskytuje: **OSTRAVAINFO!!!**

Vstupenky na vybrané akce k zakoupení na pobočkách OIS.

moderní tvůrce raději než něco z pera antických dramatiků?

Nad tím takhle vůbec nepřemýšlím. Vždy je pro mě důležitější, kdo danou věc režíruje a jaká parta lidí se při inscenaci sejde. Že bych vyloženě řešila text, to asi ne. Dívám se na to spíš herecky a pudově. Snažím se držet si odstup, aby se mi pod kůži nedostaly některé věci. Při dnešním přístupu, kdy všichni všechno řeší, to tak prostě mám. A já se ani nechci nějak s postavami ztotožňovat, protože tam nejsem sama za sebe.

Jak jste si tedy potykala se svou postavou jménem Nikola?

Ona je zvláštní, taková nešťastná. Případá mi dost frustrovaná a zároveň je výbušná, protože touží po lásce, ale přitom tu lásku neumí dávat.

Už jste trochu nakousla, že je pro vás důležitá parta. V inscenaci se potkává řada herců, kteří jsou nebo byli spjatí s jinými scénami v našem regionu. Jaké to je? Přece jen jste byla roky v opavském divadle, kde ten tým byl dlouho pohromadě.

Je pro mě nesmírně osvěžující, že můžu být v úplně jiné kolektivu. Všichni jsou skvělí a pracovití. Vidím v tom jen výhody. V Opavě ještě jako host dohrávám poslední inscenaci, takže taková ta pupeční šňůra se Slezským divadlem je pryč.

Docela jste mi nahrála. Jak se díváte na to, že se divadlo mnohdy snaží ukázat divákům nějaký morální obraz společnosti?

Upřímně? Já takové to moralizování moc nemám ráda. Divák není hloupý, ať si z každé inscenace vezme, co chce. A hlavně ať si každý myslí, co chce. Víím, že spousta kolegů věří, že umělci by měli být nějakým odrazem vyšší hodnoty. Já si to nemyslím. Herec není vyšší morální autorita, ale asi to nechme být.

abina Muchová na snímku pro plakát k inscenaci. (Foto: ShotByUs)

O čem vlastně Soumrak nad krajinou je z vašeho pohledu?

Je to hlavně o toxických vztazích mezi lidmi, které prostě jsou, ať chcete nebo ne. A taky o rozdílných názorech, které řada lidí nedokáže respektovat. Jsme totiž často přesvědčeni jen o té svojí pravdě, která se kolikrát může ukázat jako to největší zlo. Je to podobné, jako když se sejde větší rodina u oběda a začne se dohadovat o Fialovi s Okamou. Myslím si, že v inscenaci se ukazuje i to, že jsme jako lidi málo tolerantní. Je tam toho tolik!

Jaké jsou vlastně poslední chvíle před premiérou? Už máte za sebou veřejnou generálku, že?

Ano, měli jsme tam diváky. Ona je to černá komedie, ale nepředstavujte si nějakou taškařici, že by se lidé plácali smíchy, to vůbec ne. Je to spíše takový ten úsměv, který trochu mrazí. Je fajn, že jsou tam dvě strany. Strašně by se mi líbilo, kdyby divák nefandil jen jedné z nich, ale chvíličku fandil těm napravo a chvíličku těm nalevo.

Takže generálka se povedla?

Mělo by to být v pořádku. Tím, jak se blížíme do Evropy, tak už se musí ž...

Dělala vám v něčem postava Nikoly problémy?

Pořád se mi něco nedaří. Myslím, že každou zkoušku bylo něco, kdy si říkám, že by to mělo být jinak. Respektive přijdu na to, že bych to mohla udělat ještě jinak. Složitě se hledá míra její frustrace a zloby v kombinaci se smutkem a s tím, že se cítí velmi nedocenená. Nemá to zkrátka jednoduché, přitom vypadá velmi jednoduše.

A její manžel Fabián, kterého hraje Robert Finta, je jaký?

Ten má absolutně svůj svět. Nikolu má rád, ale tak nějak svým způsobem. Ona jeho taky, ale neumí mu to dát moc najevo. Je to prostě jako v životě, víte. Někdo s někým žije třeba dvacet let a vlastně si spolu pořádně ani nerozumí. Takových vztahů je asi hodně. Když se nějaký vztah tváří, že je až moc dokonalý, tak si řeknu, že jsem asi divná. A kdyby bylo všechno dokonalé, tak o čem bychom taky hráli, že jo.

Jakub Plaskura | [Další články](#)

Přečtěte si více z rubriky "Divadlo", nebo přejděte na úvodní stranu.

Webarchivováno
Národní knihovnou
ČR

Vychází za finanční podpory:

OSTRAVA!!!

Moravskoslezský
kraj

O projektu [Ostravan.cz](#) | [Kontakty](#)

© Spolek pro kulturní deník Ostravan.cz 2013-2025.

Názory, které zazní v textech publikovaných na těchto stránkách, představují vždy subjektivní postoj autorů příspěvků, nikoliv názor vydavatele.

[Spravovat souhlas](#)

